

Lexic. Thalmud. Buxtorffii. Job. Tarnovium in Commentar. in Jonam p. 128. Johan. Leusden in Jonan illustratum per Paraphrasin Chaldaicam, Masoram magnam & parvam p. 205. & si placet, meam Paranesin ad studia linguarum pag. 186. Sed ignosce, Lector Amice, me ejusmodi ἄωλα quandoq; admiscere, ἔλληξα illa quidem, attamen μηδένα βλάβησιν, πᾶσι δὲ χεῖσιμα.

2. Σόλοικοι dicebantur ii, qui *Solis* (in urbe Ciliciæ) habitantes *Attici* ortu, inter *Solenses* vivebant, & decus suæ lingvæ corrumperebant inveniunt. vid. Raderum in *Curtium* l. 3. c. 11. p. 59. Inde generaliter barbarè & vitiosè loquentes nominati fuerunt *Solæci*. *Solæcismus* ergò est actio τὸ σολοικίζουτος, ejus qui *solæcissat*; quum oratio ordinatione est incongrua, & non cohærens. *Priscianus* l. 17. *Solæcismus* etiam pro quovis vitio ponitur. Sic *Juvenalis Sat. 6 v. 455. Solæcismum liceat fecisse marito. Martial. l. 5. Epigr. 39. p. 298.* Ita *Solæcismus* hominis divitis dicitur in opum suarum ostentatione modum non servantis, vid *Athen. lib. 15. c. 13. & ibi Casaubonum.*

3. Sol-